

Yalimalaza

– Yeldegirmeni · 01 Ekim 2024

Ekimin estigi yalimalaza

Körükleyen korldarda kiskirtilmis kamcılanmis burukluk

Heybesine cakil taslari toplayarak dagdan düzden dereden

Kapi numarasi silinmis bir avluyu terketmek üzeredir

Kendi kendine sönen atesler gibi herkes kendini çagirir

Ruhunu rüzgara teslim edip giderek son nefesten..

Boyali dünyaların kara kalem çalışmasıyla salkim söğütler yola yamaca kilavuz

Dul kadın yazında bir تنها başlangidir

Damda üzüm kurutur,

Yaprak döker cardakta fellik fellik asmalar

Kimine yaz biter güz gelirken, kimine tazelenir seneler

Sesi kalabalık bir sarkinin icine girmek sancisinin kederli perdesinden

Gögüslenmedik ipleri ve çizgileri yorulmaya zili calan alfabe

Cevrilen bisikletin pedalinde eylülü gecip okula yetismek için

Sevincin dizginsiz kanatlarında suya inen sürülerden

Iragfan atlardan

Ve uzak tarlalardan alicli bozkirlari toplar getirir

Soguyan serinligini duyup dokunarak sonbahara

Yokus büküs duvarlara

Sokaklara

Rüzgara

Insan okumaktan ask sökmeye

Uguldayan otlarin buruk bulanik sesi

Seyfi Karaca.....Ekim / 24